

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1364/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212854
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912212854.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 16. 04. 2014 č. k. 8C/177/2012 - 41, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zamietol okresný súd návrh žalobcu, ktorým sa domáhal voči žalovanej náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. s odôvodnením, že Okresný súd Rimavská Sobota nerozhodol v 15-dňovej zákonnej lehote o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia. Tým mu mala vzniknúť jednak majetková škoda a tiež nemajetková ujma. Okresný súd po vykonaní dokazovania skonštatoval, že okresný súd v exekučnej veci sp. zn. 2Er/1287/2011 nerozhodol v lehote ustanovenej Exekučným poriadkom tak, ako na to žalobca poukazuje. Touto lehotou však okresný súd nebol viazaný vzhľadom na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom v čase začatia exekúcie. V zmysle tohto zákonného ustanovenia lehota 15 dní neplatí, ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o vykonanie exekúcie. Táto lehota sa tiež nevzťahuje na prípady, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ Exekučného poriadku (notársku zápisnicu a rozhodcovský rozsudok). V danom prípade existovali oba dôvody, pri ktorých neplatí 15-dňová lehota na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd v predmetnej exekučnej veci zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 03. 08. 2011, o tejto rozhodol súd uznesením zo dňa 12. 10. 2011 tak, že žiadosť súdneho exekútora zamietol, následne bola exekúcia zastavená. Prvostupňový súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal jednu zo zákonných podmienok pre vznik prípadného nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, tvrdený nesprávny úradný postup okresného súdu. Preto sa v ďalšom konaní súd nezaoberal skúmaním otázky, či na strane žalobcu týmto tvrdeným nesprávnym úradným postupom vznikla škoda alebo iná nemajetková ujma a či existuje príčinná súvislosť medzi prípadným nesprávnym úradným postupom a vznikom škody, resp. nemajetkovej ujmy. Súd sa rovnako vyjadril k otázke prípadných prietahov pri rozhodovaní, pričom konštatoval, že v danej veci nemožno konštatovať prietahy v konaní, keďže toto oprávnenie má len ústavný súd na základe sťažnosti oprávnenej osoby, na druhej strane keďže v danej veci neplatila lehota 15 dní na rozhodnutie s poukazom na judikatúru ústavného súdu nemožno lehotu, v ktorej súd v tejto veci rozhodol, považovať

za takú, ktorá by mohla byť takýmto spôsobom hodnotená už aj s poukazom na známu skutočnosť, že žalobca podáva hromadne v rámci celej Slovenskej republiky niekoľko tisíc návrhov na exekúciu na základe exekučných titulov rozhodcovských rozsudkov, čím de facto znemožňuje rozhodnúť súdom v primeraných lehotách. Pokiaľ ide o trovy konania, úspešnou účastníčkou bola žalovaná, ktorá však nevyčíslila trovy konania a z obsahu spisu jej tieto nevyplývajú. Preto rozhodol súd tak, že jej náhradu trov konania nepriznal (§ 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 2 O. s. p.).

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Namietal vady konania uvedené v ustanovení § 221 ods. 1 O. s. p. a navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Vytýkal prvostupňovému súdu, že vec prejednal v jeho neprítomnosti postupujúc podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O. s. p. napriek tomu, že požiadal o zrušenie pojednávania, k čomu uviedol dôležité dôvody. Súd mu svojím postupom odňal právo konať pred súdom. Pokiaľ aj krajský súd nevzhladol dôvod pre vylúčenie sudcu, neznamená to, že v očiach žalobcu a objektívne aj v očiach verejnosti nemožno zákonného sudcu považovať za nestranného. Poukázal na rozhodnutia niektorých iných krajských súdov podporujúce toto jeho tvrdenie. Vytýkal súdu, že tento sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých možno viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie nariadeného pojednávania. Žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a na ktorých rozhodnutie založil. Za takejto situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu a k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Poukazuje na skutočnosť, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie, hoci v danej veci nebolo možné takýmto spôsobom rozhodnúť. Ďalej uvádza, že súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p., pretože sa žalovaný k veci napriek výzve súdu nevyjadril. Súd ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu na udržanie a správu informačného systému a z titulu výdavkov, odôvodnenie rozhodnutia považuje za nedostatočné, keďže nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Závery súdu označil za extrémne nesúladne s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplývajú, takže rozhodnutie je rozporné aj s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd negatívne rozhodnutie odôvodnil rovnakými dôvodmi ako aj v iných svojich rozhodnutiach, v ktorých bol rozdielny skutkový dej, a teda aj skutkový základ, čím sa stráca podstata práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia - poznať premisy zvolené v rozhodnutí ako aj závery, ku ktorým na ich základe súd v konkrétnom individuálnom a skutkovo ojedinelom prípade dospel. Nesúhlasí s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný), pretože právnym titulom v danej veci bol nesprávny úradný postup exekučného súdu, za ktorý dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Vytýka súdu, že mu neumožnil predložiť ďalšie dôkazy, a to aj znalecký posudok o výške majetkovej škody, súd neprípustne skrátil dokazovanie na dôkazy vykonávané ex offa a žalobcu podľa § 120 ods. 4 O. s. p. nepoučil a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej. Rozhodnutie označil za rozporuplné a právne neutržateľné.

Žalovaná sa písomne k podanému odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku aplikujúc ustanovenie § 219 ods. 2 O. s. p. sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť dôvodov a právnych úvah, na podklade ktorých prvostupňový súd rozhodol, vzhľadom na presvedčivosť a správnosť argumentácie obsiahnutej v odôvodnení rozsudku odvolací súd nepovažuje za potrebné nad rámec dôvodov vyslovených prvostupňovým súdom uvádzať žiadne ďalšie argumenty. Súd prvého stupňa sa dostatočne jasne, zrozumiteľne a právne presvedčivo v odôvodnení rozsudku vysporiadal s právnym základom a dôvodnosťou uplatneného nároku. Odvolací súd poukazuje na to, že v niektorých dôvodov odvolania odvolateľ vôbec nereaguje na konkrétny rozsudok, voči ktorému smeruje, v odvolaní sú viaceré dôvody, ktoré sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nenachádzajú a ani s danou vecou nesúvisia (napr. návrh na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu nevyjadrenia sa žalovanej, tvrdenie, že súd nemohol rozhodnúť bez pojednávania - keďže vo veci bol riadne vytyčený termín pojednávania, účastníci boli riadne a včas predvolaní a mali možnosť sa pojednávania zúčastniť).

Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca nepreukázal splnenie základnej podmienky pre priznanie náhrady škody a nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1 až 4, § 17 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z., pretože v tejto konkrétnej veci nedošlo k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu, čo dostatočne zrozumiteľne a presvedčivo a po právnej stránke správne odôvodnil v napadnutom rozsudku prvostupňový súd.

K tvrdenému nesprávnemu postupu v konaní prvostupňového súdu odvolací súd konštatuje, že dôvody odvolania spochybňujúce procesný postup súdu neobstoja. Z obsahu spisu je preukázané, že žalovaný sa k veci písomne vyjadril. Je preukázané, že účastníci boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní (obaja prevzali predvolanie dňa 07. 04. 2014), žalovaný navrhol rozhodnúť v jeho neprítomnosti a svoju neprítomnosť zároveň ospravedlnil. Žalobca sa z neprítomnosti na pojednávaní neospravedlnil a v tejto konkrétnej veci ani nepožiadaval o zrušenie termínu pojednávania. Preto sú odvolacie námietky v tomto smere úplne irelevantné. Pokiaľ tvrdí žalobca, že vo veci rozhodol zaujatý sudca, odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu príslušnému na rozhodnutie o námietke zaujatosti, zo dňa 11. 10. 2012 č. k. 16NcC/348/2012, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 08. 11. 2012, z ktorého je zrejmé, že zákonná sudkyňa v tejto veci N.. J.V. z tohto pojednávania vylúčená nebola. Týmto rozhodnutím krajského súdu je viazaný aj žalobca aj napriek jeho vnútornej výhrade v tejto veci.

Odvolací súd na základe uvedeného po oboznámení sa s dôvodmi odvolania a s poukazom na dôvody a právne úvahy obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., keď žalovanej, ako úspešnej účastníčke odvolacieho konania, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si tieto v súlade s § 151 ods. 1 O. s. p. nevyčísľila a ani ich nežiadala priznať. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.